

VÖRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam,
426. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1958,
június 6.
péntek

Lapunk tartalmából:

- A 21. számú óvoda évszámú ünnepeiről (2. old.)
- Tíz év alatt nőtt naggyá az aradi November 7-gyár (2. old.)
- Testnevelés és sport (2. old.)
- A Fierar-gyárban állandósult a szocialista verseny (2. old.)
- Jó úton halad a kürtösi legelő-feljavítási társulat (2. old.)
- Csak Nagy-Britannia és az USA kormányától függ a nukleáris kísérletek beszüntetése (4. old.)
- A libanoni kormány az Egyesült Államok beavatkozását kéri (4. old.)
- A csehszlovák kormány kész résztvenni a műszaki szakértők értekezletén (4. old.)

A Bolgár Kommunista Párt VII. kongresszusának munkálatai

N. Sz. Hruscsov elvtárs beszéde

Kedves elvtársak, barátaink!

Engedjék meg, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága, egész pártunk, valamint a szovjet nép nevében forró testvéri üdvözléssel fejezzem ki a bolgár kommunista párt és az egész bolgár népnek, s egyben sok sikert kívánjak kongresszusuknak. (Hosszas, viharos taps. Mindenki feláll helyéről.)

Pártunk, a Szovjetunió népei, csapok, mint a többi szocialista ország népei, Önökkel együtt tisztán örvendek azoknak a számottevő sikereknek, amelyekkel a Bolgár Kommunista Párt a VII. kongresszusát fogadta.

A bolgár nép, kommunista pártjának vezetésével, jelentős lépést tett előre a szocialista társadalom építésének útján. A Szovjetunió dolgozói szívük mélyéből köszöntik a bolgár népet történelmi jelentőségű győzelméért. (Hosszas taps.)

A Bolgár Népköztársaság népgazdaságának gyors ütemű fejlődése, a nép anyagi jólétének szüntelen növekedése és kultúránál való emelkedése, — mint ahogyan Zivkov elvtárs ezt a Bolgár Kommunista Párt KB jelentésében előkészítve kifejtette — újabb meggyőzően bizonyítja a szocializmus fölényét a kapitalizmussal szemben. (Hosszas taps.)

A burzsoázia lakói szeretik figyeltetni az ugynevezett szabad kezdeményezési rendszer előnyeit. Ha hitelt adnának szavaiknak, az lenne a benvonásunk, hogy ez a rendszer az emberiség leghőbb vágya, hogy ennél jobb nincs és nem is lehet. De mégis, mi az oka annak, hogy nem tudnak példaként felhozni egyetlen olyan kapitalista országot sem, amely gazdasági életének fejlődésében oly rövid idő alatt olyan jelentős eredményeket ért volna el, mint azok az országok, amelyek rátekint a szocialista építés útjára? Vegyük például a Bulgáriával szomszédos Görögországot és Törökországot. A statisztikai adatokból objektív módon kiviláglik, hogy a szocialista fejlődés útjára tért népi Bulgária sokkal nagyobb eredményeket ért el gazdasági és kulturális fejlődésében, mint kapitalista szomszédai. (Taps.)

A szocialista országok ipari termelésének volumene — összességében véve — a háború előttinek több mint négyszeresére emelkedett, a tőkés országok ipari termelése viszont az évtizedek óta álló helyzetben van, a konjunktúra-fellendítés — különböző más módszerekkel ellentétben — a dupláját sem érte el.

Szállad meggyőződésünk, hogy nincs messze az idő, amikor a szocialista országok nemcsak az ipari termelés növekedési üteme, hanem volumene tekintetében is maguk mögött hagyják majd a legfejlettebb kapitalista országokat. (Taps.)

Ez a meggyőződésünk reális tényeken alapszik. A Szovjetunió mind a globális ipari termelés, mind az egy főre eső termelés tekintetében máris jelentős mértékben megközelítette a kapitalizmus legfejlettebb országát — az USA-t. (Taps.) A tudomány és a technika fejlődése terén elért sikereink közsíntek.

A Szovjetunióknak ma már minden rendelkezésére áll ahhoz, hogy történelmileg a legrövidebb idő alatt megoldja alapvető gazdasági feladatát, nevezetesen azt, hogy az egy főre eső termelés tekintetében utolérje és maga mögött hagyja a legfejlettebb kapitalista országokat. (Hosszas taps.)

A Kínai Népköztársaság jelenleg arra törekszik, hogy 15 éven belül utolérje és maga mögött hagyja Angliát az acéltermelésben és más fontos ipari termékek előállításában. (Taps.) Ami az egy főre eső acéltermelést illeti, Csehszlovákia már maga mögött hagyta Svédországot, Franciaországot és Nyugat-Németországot, villamosenergia-termelés tekintetében pedig Franciaországot és Olaszországot. (Taps.)

Amint a szocializmus kilépett egyetlen ország keretéből és létrejött a szocialista világtábor, új és rendkívül számottevő lehetőségek nyíltak meg a szocialista gazdaság fejlődési ütemének meggyorsítására. Ezeket a lehetőségeket ésszerűen, a jó gazdasági szemlélettel kell felhasználni.

Ezzel kapcsolatban ki akarok térni a szocialista országok közti gazdasági együttműködés egyes kérdéseire. Moszkvában nemrég tartottuk meg a Kőleszős Gazdasági Segélynyújtási Tanácsban résztvevő országok kommunista és munkáspártjai képviselői értekezletét.

A megbeszélésen ugyanakkor részt vettek a Kínai Kommunista Párt, a Koreai Munkapárt, a Vietnami Dolgozók Pártja és a Mongol Forradalmi Néppárt képviselői is. Az értekezlet egyhangúlag arra a megállapításra jutott, hogy napjainkban, amikor a szocialista országok közti gazdasági kapcsolatok jelentősen kiszélesedtek és megerősödtek, rendkívül nagyfontosságú probléma a szocialista országok gazdasági együttműködési formáinak további tökéletesítése s egymásra utalt népgazdasági ágaik termelési szakosításának és kooperálásának további elmélyítése. Ha következetesen valóra váltjuk azokat az intézkedéseket, amelyeket az értekezlet a szocialista országok közti nemzetközi munkamegosztás további fejlesztésére és elmélyítésére kidolgozott, ez lehetővé fogja tenni, hogy táborunk valamennyi országában minél ésszerűbben használjuk ki a természeti és gazdasági erőforrásokat, fokozzuk a munka termelékenységét és tovább emeljük a népek jólétét. A szocialista tábor országai közötti gazdasági együttműködés ésszerű megszervezése kétségtelenül siettetni fogja a nemzeti termelőerők fejlődését és az egész szocialista tábor gazdasági erejének megszilárdulását.

A nemrég lezajlott moszkvai tanácskozás, akárcsak a kommunista és munkáspártok képviselőinek novemberi tanácskozása, bebizonyította a szocialista országok népeinek megbontathatlan egységét, s azt, hogy ezek a népek mélyszélesen érdekeltek közösségük további erősítésében, a szocialista tábor országai közötti együttműködés fejlesztésében és tökéletesítésében. (Hosszas taps.)

A burzsoázia ideológusok azt állítják, hogy a szocialista tábor kialakulása és megerősödése korlátozza az e táborhoz tartozó országok nemzeti függetlenségét. A szocialista országok közötti együttműködés fejlődésének egész gyakorlatát, a szocialista világrendszer kialakulásának pillanatától fogva, meggyőzően bizonyítja, hogy éppen a szocializmus hozza el a népeknek az igazi állami függetlenséget. A szocialista tábor egyenlő jogu, szuverén államok önkéntes szövetsége, amelyben senki sem keres és senki sem igyekszik semmiféle különleges előjogokat, vagy előnyöket szerezni magának. Tehát természetes, hogy minden szocialista állam önmagánál oldja meg a többi szocialista országgal való együttműködése formáinak kérdését. Ebben a tekintetben nincs és nem is lehet ilyen kényszerítő körülmény.

De vajon ki lehet-e teljesen használni a szocializmus győzelme érdekében a szocialista országokban meglévő gazdag lehetőségeket, ha mind egyikük elszigetelten cselekedne és bezárkózna saját érdekkörébe? Vajon lehet-e a jelenlegi nemzetközi körülmények közt eredményesen védelmezni a szocializmus vívmányait, ha a szocialista országok elszigetelten cselekednek? Kétségtelen, hogy nem lehet.

Csak a szocialista országok egysége biztosítja a szocialista világrendszer fölényének teljes kihasználását; csakis ez az egység teszi lehetővé a szocialista rendszer erejének növekedését az új háború megelőzéséért vívott harcban s a kapitalizmussal folyó gazdasági versenyben. Az élet meggyőzően bebizonyította, hogy a szocialista tábor országai egységének erősödése nemcsak hogy nem csorbitja ez országok bármelyikének nemzeti érdekeit, hanem éppen ellenkezőleg, ez az egység nemzeti függetlenségük és szuverenitásuk biztos záloga. (Viharos taps.)

A kommunista és munkáspártoknak egyöntetűen az a véleményük, hogy csak a szocialista országok összeforrottsága s a proletármunkások közös magasztos elvein alapuló sokoldalú együttműködésének és kölcsönös testvéri segítségének elmélyülése biztosítja a szocialista gazdaság általános fellendülését s a multiból elmaradt országok felemelkedését az élenjáró színvonalára; csakis ez teszi lehetővé a szóbanforgó országok gazdaságának és kultúrájának fejlődési foka közötti lényegesen fennálló és a múltból öröklött egyenlőtlenség felszámolását.

A szocialista táborhoz tartozó országok összeforrottságát elsősorban a kommunista és munkáspártok által

a kommunista és munkáspártoknak a marxizmus-leninizmus megfigyeltataltan s a történelmi tapasztalat által igazolt elvein alapuló egysége biztosítja. Alkotó módon alkalmazva a marxizmus-leninizmus általános elveit, minden párt kidolgozza ezen elvek valótársításának konkrét formáit, amelyek legjobban megfelelnek az illető ország körülményeinek, s ezzel hozzájárul a szocialista építés elméletéhez és gyakorlatához, a marxizmus-leninizmus fejlődéséhez. (Taps.)

Nagy tanítónk V. Lenin óriási fontosságot tulajdonított a tömegek alkotó forradalmi tevékenységének, a szocialista forradalom, az új társadalmi rend győzelméért folyó harc konkrét formáinak és módszereinek kidolgozásában, fejlesztésében és tökéletesítésében. „A marxizmus — írta V. I. Lenin — abban különbözik minden más szocialista elmétől, hogy kiválóan egyesíti egyrészt a teljes tudományos józanságot az objektív helyzetnek és a fejlődés objektív menetének elemzésében, másrészt pedig a tömegek forradalmi energiája, forradalmi alkotó ereje, forradalmi kezdeményezése jelentőségének meghatározottabb elismerését”. (Lenin Művei, 13. kötet, 24. oldal. Szikra kiadás.)

A marxizmus-leninizmus elméletének alkotó módon való továbbfejlesztése az egész nemzetközi kommunista mozgalomnak, a munkássztyállyal szes forradalmi pártjainak ügye. (Taps.) Kötőműködés példaként, milyen óriási mértékben járul hozzá a szocialista forradalom, a szocialista építés elméletéhez és gyakorlatához a Kínai Kommunista Párt, amely mestertien köti össze Kínában a marxizmus-leninizmus egyetemes igazságát a forradalom s a szocialista építés konkrét gyakorlatával.

Hasonlóképpen nagyértékű a marxizmus-leninizmus elméletének szempontjából az átmeneti korszak kérdéseinek alkotó kidolgozása az európai és ázsiai szocialista országok kommunista és munkáspártjai részéről, beleértve a Bolgár Kommunista Pártnak a mezőgazdaság szocialista átalakítása terén szerzett tapasztalatait is. (Taps.)

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

Nicolae Ceaușescu elvtársnak,

az RMP KV Politbűrója tagjának beszéde

Kedves elvtársak!

Örömmel tolmácsoljuk a kipróbált Bolgár Kommunista Párt VII. kongresszusának és valamennyi bolgár kommunista pártjának a Román Munkáspárt Központi Vezetősége testvéri üdvözlését és a szorgalmas testvéri bolgár népek a román nép meleg baráti érzelmeit.

A Bolgár Kommunista Párt vezetésével a bolgár nép nagy sikereket ért el a szocialista ipari fejlesztésében és a mezőgazdaság szocialista átalakításában, a kultúra felvirágoztatásában, a dolgozók életszínvonalának emelésében.

A kivívott győzelmek azt bizonyítják, hogy a Bolgár Kommunista Párt élén Központi Bizottságával, amely állhatatosan, alkotó módon

alkalmazza a marxista-leninista tanításokat, helyes politikát folytat. A két első ötéves terv teljesítése folytán a Bolgár Népköztársaság ipari össztermelése az 1939. évi ipari termelés közel nyolcszorosára emelkedett; az ország mezőgazdasági területének több mint 90 százaléka a szocialista szektorhoz tartozik.

Igy tehát a szocialista Bulgáriában épül az új élet, amelyért a bolgár nép legjobban fiai harcoltak és életüket áldták.

A bolgár munkássztyállyal és a bolgár népek a társadalmi és nemzeti elnyomás alóli felszabadulásért vívott harcában olyan kiváló vezetői voltak, mint Georgi Dimitrov, akinek kimagasló alakját népiünk örökre emlékeztetébe véste. A bolgár népek a szocializmus építésében aratott történelmi jelentőségű győzelmei örömmel töltik el a szomszédos baráti Román Népköztársaság dolgozóit.

Szeretett elvtársak!

A román nép, a Román Munkáspárt vezetésével, fáradhatatlanul dolgozik a szocializmus építéséért, a szocialista gazdaság és kultúra szakadatlan fejlesztéséért, életszínvonalának emeléséért. A Román Népköztársaság ipari termelése több, mint három és félszer akkora, mint a háború előtt volt. A parasztság sorában végzett meggyőző munka eredményeként az ország mezőgazdaságának szocialista szektora a parasztagazdaságok csaknem 50 százalékát és a mezőgazdasági területnek több mint felét foglalja magába.

(Folytatása a 3-ik oldalon)

A balti szovjet köztársaságok tiznapos ünnepe

Előadás a balti szovjet népek kulturájáról

A balti szovjet köztársaságok kulturakéjájának keretében szimpoziumokat, tudományos, művészeti és kulturális előadásokat tartanak, s ezeken az évt, lett és litván nép legkiemelkedőbb alkotásait mutatják be.

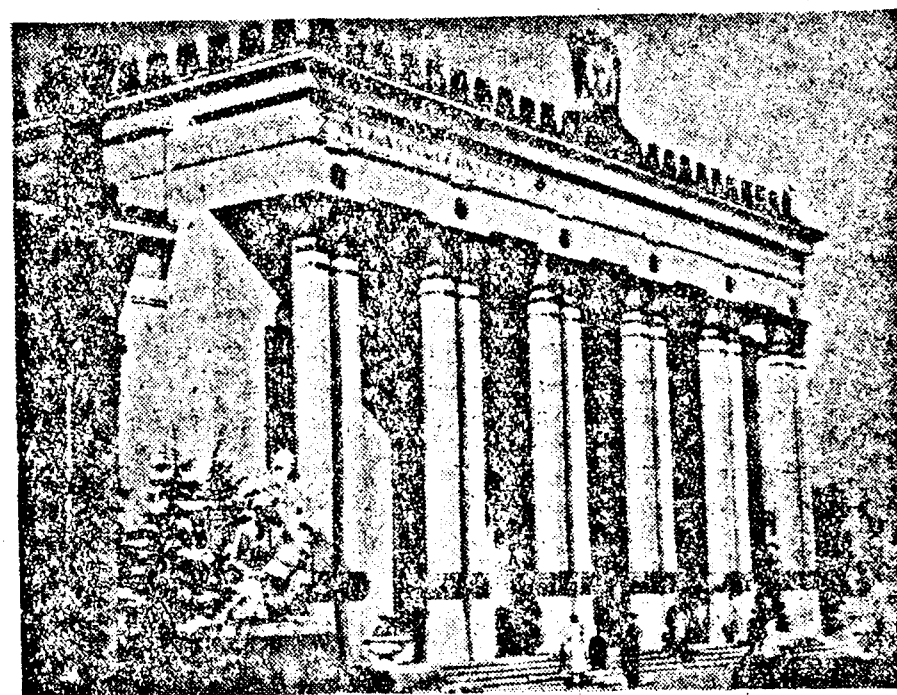
A Román—Szovjet Barátság fővárosi házában szedán Alekszandr Anszberg, az Eszt SzSZK művelődési minisztere, a balti szovjet köztársaságok kulturakéjájának vezetője tartott előadást az „Eszt SzSZK kulturakéjájáról”.

Az előadáson részt vettek: P. Constantinescu-lasi akadémikus, az ARLUS Központi Tanácsának alelnöke, Ion Moraru, az ARLUS Központi Tanácsának helyettes titkára, kulturális és művészeti dolgozók, újságírók és a fővárosi územek és intézmények számos dolgozója.

Jelen voltak a bukaresti szovjet nagykövetség képviselői.

Az előadás után bemutatóra került a „Rita” című film, a rigai filmstúdió alkotása.

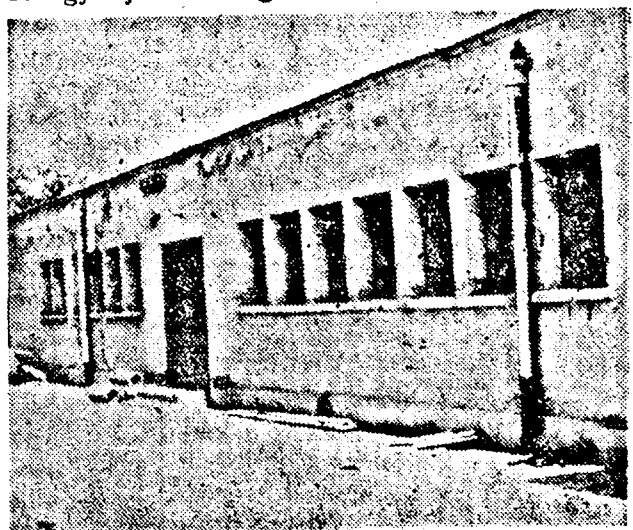
A Lett SzSZK mezőgazdaságának nagyszerű seregszemléje

A moszkvai Összszövetségi Mezőgazdasági Kiállítás lett csarnoka szellemi kerettségét adja annak a nagyszerű fejlődésnek, amelyen a Lett SzSZK mezőgazdasága a felszabadulás óta áment.

Újabb munkások

egyre újabb közszükségleti cikkek, főleg élelmiszerek készítésével képest tarthassanak a fogyasztók mindinkább növekvő igényével. Eppen ezért, a közelmúltban fejezték be egy új husfeldolgozó

Felépült az új, husfeldolgozó-részleg épülete

zó műhely építését, amely méretei alapján már üzemszámba is vehető, ahol a szükséges gépek felszerelése után megkezdődik majd a termelő munka.

A kimagasló sikerek eléréséhez,

sok ötletes újítás

járult hozzá, amelyet a munkások és technikusok nem öltöztetnek, hanem cselekednek, alapos előtanulmányok után dolgoztak ki. Az újított munkákat megkönnyítette az, hogy a vállalat vezetésének műszaki kabinetet létesített, amely elkészítette az újítások témakör sze-

rinti tervét és ezt minden munkahelyen ki-függesztette. Így születtek meg többek között Muresan Iustin elvtárs újítása, amely-

szeken működő hasonló egységek mellett, már is nagy forgalmat bonyolít le, hisz a javítás után több mint 45 százalékkal megnövekedett a malom termelőképessége, amiben nagy szerepe van Kelemen Jenő egyik igen értékes újításának is. Folytatásnak a felsorolt Hertzler Ferencnek a fűtőanyag megtakarításra vonatkozó javaslatával, vagy Sachs Ferenc és mások újításával, amelyek valamennyien a munkások és technikusok alkotó kezdeményezésének beszédes bizonyítékai.

Ezek, valamint a

megjavított bérezési rendszer

bevezetése előtti kísérleti időszakban, amely szév áprilisában fejeződött be, a vállalat dolgozói több javaslatot nyújtottak be, amelyeknek alkalmazása a munka termelékenységének az emelkedéséhez, az önköltségi ár csökkentéséhez, nagyarányú anyagmegtakarításokhoz vezetett. Ilyen előzmények után, minden különösebb nehézség nélkül áttérhettek a megjavított bérezési rendszer gyakorlati alkalmazására. A megjavított bérezési rendszer bevezetésével, az állagkiereslet a vál-

latat egyes munkahe-

lyein csaknem 200 lejjel megnövekedett, ez pedig kézzelfoghatóan érezteti hatását a termelési eredményekben is. Az elmúlt év megfelelő időszakhoz viszonyítva, idén, a megjavított bérezési rendszer bevezetése után, a vállalat össztermelési tervét 17, ártermelési tervét pedig 12 százalékkal szárnyalta túl.

Az utóbbi időszakban jelentősen

re ösztönözte az üzemi bizottság tagjait. Műhelyről-műhelyre járva elbeszélgettek a munkásokkal, példákot kerestül bizonyították, hogy a hiányzások kiesést eredményeznek a termelési folyamatban, s ezzel megkárosítják egész népgazdaságunkat. Kétszerezveleti csoportgyűléseken meg-tárgyalták a kérdést, s az eredmény nem váratott sokáig magára: a márciusi hiányzás, a következő hónapban már több mint a felére csökkent s má-

javult a munka-fegyelem

de ez még mindig nem kielégítő. Az üzembizottság régebben el-hanyagolta a termelésből való hiányzások kérdését. Ez év első három hónapjában a belegéségek és egyéb okok miatti hiányzók, beleértve az igazolatlanokat is, emelkedtek, az azonnali cselekvés-

usban még ennél is kevesebb volt a hiányzók száma.

Az Agro Zoo Alimentera helyi ipari vállalat dolgozói ezekben a napokban még fokozottabb munkatelendülettel dolgoznak, eltőkét szándékoznak, hogy az államosítás egy év-tizedes évfordulóját újabb munkasikerekkel köszöntik.

Háber Endre

A BOLGÁR KOMMUNISTA PÁRT VII. KONGRESSZUSÁNAK MUNKÁLATAI

N. Sz. Hruscsov elvtárs beszéde

(Folytatás az első oldalról.)

A mezőgazdasági termelésnek a Bolgár Népköztársaságban kidolgozott és alkalmazott szövetkezeti formát bizonyítják, hogyan lehet helyesen összekötni a mezőgazdaság szocialista átalakításának általános törvényeit Bulgária konkrét feltételeivel és sajátosságaival. (Taps.) Az Önök pártjának gyakorlata ismételtén bebizonyította, hogy bármilyen is lennének a nemzeti sajátosságok, a széles paraszttömegeknek szocializmusba való bevonására nincs más út, mint a lenini szövetkezeti terv, amelyet az élet igazolt. (Hosszas taps.)

A testvéri kommunista és munkáspártok nagyra értékelték a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusa határozatainak jelentőségét a marxizmus-leninizmus fejlődése szempontjából. Hangsúlyozták, hogy ezek a határozatok új szakaszt nyitottak a kommunista mozgalomban és hozzájárultak a mozgalom előbbi fejlődéséhez.

A tökések országok kommunista és munkáspártjai azzal gazdagították a szocialista forradalom lenini elméletét, hogy kidolgozták annak a harcnak a formáit és módszereit, amelyet a munkássztyál a politikai hatalomnak a jelenlegi helyzetben való kivívásáért folytat.

A szocialista országok kommunista és munkáspártjai képviselőinek tanácskozásáról kiadott nyilatkozat helyesen mutat rá arra, hogy: „A szocialista építés, tapasztalat által igazolt általános törvények alkotó alkalmazása, valamint a szocialista építés formáinak és módszereinek változatossága a különböző országokban, kollektív hozzájárulást jelent a marxizmus-leninizmus elméletéhez”.

Ebben a kollektív hozzájárulásban minden kommunista pártnak megvan a maga része, a szocializmust építő összes országok tapasztalatainak megvan a maguk része. (Taps.)

A nyilatkozat ereje és jelentősége abban áll, hogy összesíti a szovjetunióbeli és a népi demokratikus országokbeli szocialista építés óriási tapasztalatát, a nemzetközi munkás- és kommunista-mozgalom tapasztalatát, a világméretű nemzeti felszabadító mozgalom tapasztalatát. E történelmi jelentőségű ékmányban korunk viszonyaira alkalmazva alkotó módon tovább fejlesztették a marxizmus-leninizmus alapvető téziseit.

A marxizmus-leninizmus elméletének a jelenlegi körülményekben alkalmazott alkotó továbbfejlesztéséről szólva nem lehet hallgatni a Jugoszláviai Kommunista Szövetségének program-tervezetéből foglalt elvileg helytelen állításokról. Ebben a tervezetben azt állítják, hogy „a marxista gondolkodás az utóbbi évtizedekben lemaradt a jelenkori társadalmi fejlődése mögött” és hogy ennek következtében „sokszor hűzagos a jelenkori társadalmi problémák tudományos, marxista értelmezése, különösen pedig a kapitalizmusból a szocializmusba való átmeneti időszak törvényeinek és ellentmondásainak értelmezése”.

Hogyan is lehet olyasmint állítani, hogy az utóbbi évtizedekben hátramaradt a marxista-leninista gondolkodás fejlődése, különösen az átmeneti időszak törvényeinek kidolgozása terén, amikor éppen ezekben az években a Szovjetunió Kommunista Pártja, akárcsak az egész nemzetközi kommunista mozgalom annyi új elemmel gazdagította a marx-lenini elméletet!

Ezekben az években a Szovjetunióban felépítették a szocializmust, első ízben az emberiség történelme során. (Viharos taps.) Európa és Ázsia egész országaira a munkássztyál a kommunista pártok vezetésével forradalmi uton átvette a hatalmat, megjelent és kifejlődött a proletárdiktatúra egy új formája — a népi demokrácia. A szocializmus túllépett egyetlen ország keretein és világrendszerre vált.

A Kínai Kommunista Párt és a népi demokratikus országok többi testvérpártja nagy méretekben megvalósították a kapitalista ipar és kereskedelem átalakítását, specifikus formákat találtak Lenin szövetkezeti tervének valóra váltására. Minden népi demokratikus országban kifejlődött a szocializmustól harcoló dolgozó tömegek egyesülésének formája, mint amilyen a marx-lenini párt által vezetett hazafias front és nemzeti front.

Nem világos-e vajon, hogy a marx-lenini elmélet fejlődésében tapasztalható állítólagos „húzagosok”-ról való beszéd ellentétben áll a valósággal és azt bizonyítja, hogy a jugoszláv vezetők — véleményünk szerint — nem akarnak tudomást venni más országok gyakorlatáról a szocialista

építés terén, nem akarnak tudomást venni a testvéri kommunista és munkáspártok tapasztalatairól?

A JKSz programtervezetében és a jugoszláv vezetőknek a JKSz VII. kongresszusán elhangzott beszédeiben praktizmusmal igyekeztek megvádolni a szocialista országok többi kommunista pártjait.

A jugoszláv elvtársak praktizmus alatt úgy látszik azt értik, hogy a szocialista országok kommunista és munkáspártjai fő erőeszközeit olyan gyakorlati intézkedések kidolgozására és végrehajtására irányítják, amelyek biztosítják a gazdaság és kultúra fejlődését, a nép jólétének emelkedését. Szerintünk az ilyen „praktizmus” megfelel a néptömegek alapvető érdekeinek, a szocializmus érdekeinek. A dolgozó tömegek elsősorban ama kritériumok alapján értéklik a szocialista rendszer előnyeit, főleg a tökések rendszerrel szemben, hogy ki a politikai hatalom, kinek a kezében vannak a termelőeszközök, milyen eredménnyel fejlődik a népgazdaság, milyen tudományos és műszaki sikereket ér el, milyen mértékben emelkedik a szocialista országok dolgozóinak kulturális színvonala és anyagi jóléte. (Viharos taps.)

Nézetünk szerint éppen a szocializmus és a kommunizmus építésével kapcsolatos elméleti és gyakorlati problémák kidolgozása jelenti a marxizmus-leninizmus valóban alkotó továbbfejlesztését.

Mi, kommunisták, óriási jelentőséget tulajdonítunk a forradalmi elméletnek, összes sikereinknek az az alapjuk, hogy bennünk mindig a marx-lenini tanítás vezér. A marx-lenini elmélet a mi irányítunk, vezérünk csillagunk. A marxizmus-leninizmus ereje az élettel, a társadalmi fejlődés folyamataival való megbonthatatlan kapcsolatában rejlik. (Taps.)

A dolgozó népet, mint ismeretes, már akkor is vonzza a szocializmus, amikor még nincs tisztában a tudományos szocializmus elméletével. A dolgozók meg akarnak szabadulni a kapitalizmustól, annak elkerülhetetlen átkaitól és borzalmaiktól. Kiutat keresnek a kapitalizmus poklából. A marx-lenini elmélet azonban csak azután válik érthetővé és hozzáférhetővé a dolgozók széles tömegei számára, miután a kommunizmus tudományos elméletével felfegyverzett forradalmi párt helyesen megszervezi a munkásokat, parasztokat, értelmiségieket és harcba viszi őket az új élet felépítéséért.

A marxista párt bevonja a dolgozó tömegeket a forradalmi harc gyakorlatába, a társadalom átalakításával kapcsolatos konkrét feladatok megoldására serkenti őket s így teremti meg a feltételeket ahhoz, hogy a munkások és parasztok ne csak ésszel érjék fel, hanem saját tapasztalataik révén is értékeljék a győzelmes marxizmus-leninizmus igazát és életvalóságát. Az elméleti elvek állandó fejlődésének alapja a forradalmi harc és a szocialista építés gyakorlata.

Az oroszországi munkássztyál, szövetségben a dolgozó parasztsággal, a kommunista pártjának vezetésével, — amely alkotó módon alkalmazta és továbbfejlesztette a marxista elméletet — 1917 októberében kezébe vette a hatalmat, hogy szocialista alapokon alakítsa át az ország gazdaságát és egész életét.

A nagy Lenin, még a szovjet hatalom első éveiben, amikor a szocialista építés tervét dolgozták, legfontosabb feladatként a nehézipar fejlesztését tűzte ki, mint az egész népgazdaság fejlődésének legfőbb alapját. Az ő vezetése alatt dolgozták ki országunk konkrét villamosítási tervét, amelyet Lenin a párt második programjának nevezett. Nem azt bizonyítja-e ez, hogy Lenin a szocialista építés elméletét és gyakorlatát a maga megbonthatatlan egységében tekintette?

Miután a munkássztyál kezébe veszi a hatalmat, a szocialista államnak a gazdasági és kulturális élet számos kérdését kell megoldania. A marx-lenini elméletet tesztelt és tovább fejlődik a szocialista építés során.

A szocialista állam 40 éves fennállása alatt pártunk hatalmas munkát végzett, hogy a szocialista társadalom felépítésére irányítsa a szovjet nép alkotó erejét.

Vegyük például néhány olyan kérdést, amelyet a Szovjetunió Kommunista Pártja az utóbbi időben oldott meg. A párt széleskörű tevékenységet fejtett ki az ipar és építkezés vezetésének átszervezéséért, aminek óriási gazdasági hatása van. Felmerül a kérdés: vajon ez elméleti vagy gyakorlati kérdés? Ez óriási jelentőségű gyakorlati és elméleti kérdés.

Pártunk egész sor fontos intézkedést fogantatott a mezőgazdasági téren. Ezeknek a valóra váltása so-

rán hatalmas tartalékok és lehetőségek kerültek felszínre. A Szovjetunió mezőgazdasága jelenleg fejlődésének teljében van. 1955 elején egy hat évre felosztott tervet dolgoztunk ki az állattenyésztés fejlesztésére. Pártunknak a szocialista gazdaság marxista-leninista szervezési elvei alapján kidolgozott intézkedései és az ezek szükségességének mélyes megértése eredményeként, a tej és tejtermékek termelésére vonatkozó határozat tervét határidő előtt — három év alatt teljesítették. (Taps.)

Most egy éve a Szovjetunió élenjáró kolhozai és szovhozai javasolták: tűzzük ki feladatunk, hogy a közeli években utolérjük és túlszárnyaljuk az Amerikai Egyesült Államokat az egy főre eső hús, tej és vaj termelése tekintetében. Ezt a javaslatot a párt Központi Bizottsága fel is karolta. Meggyőződésünk, hogy ezt a feladatot sikerrel megoldják. (Taps.)

Mik ezek: gyakorlati vagy elméleti kérdések? Szerintünk ezek mindenekelőtt gyakorlati kérdések. De, amikor a szocialista állam népgazdasága fejlődésének teljében van, s a társadalmi vagyon évről évre nő, amikor az emberek munkáját jobban javadalmazzák, s a dolgozók jóléte növekszik, ez azt jelenti, hogy erősödnek a szocializmus hadállásai, valóra válnak a marx-lenini elméletben foglalt elvek. Amint látjuk, ezek fontos elméleti kérdések. (Taps.)

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának kezdeményezésére nemrég elfogadták a kolhozrendszer további fejlődésére és a gép- és traktorállományok átszervezésére vonatkozó törvényt. Most a gépek közvetlenül eladják a kolhozoknak, a GTA-kat pedig műszaki javító állomásokkal szervezték át. A tavaszi mezőgazdasági munkák melete a kolhozokban azt mutatja, hogy ezek az intézkedések teljes mértékben indokoltak voltak. A kolhozok nem rosszabbul, hanem a GTA-knál jobban használják ki a traktorokat és egyéb mezőgazdasági gépeket. Milyen kérdés ez? Csak gyakorlati, vagy csak elméleti? Nem, Ez olyan kérdés, amely egyaránt hozzátartozik a szocialista építés gyakorlatához és annak elméletéhez. (Helyeslés, taps.)

Az SzKP KB májusi plenárius ülése átfogó programot dolgozott ki a Szovjetunió vegyiparának fejlesztésére. E program valóra váltása biztosítani fogja a műszaki fejlődést országunk több népgazdasági ágában, s lehetővé fogja tenni a közszükségleti cikkek termelésének növelésére vonatkozó feladat gyorsabb megoldását.

Az első pillantásra mindezek pusztán gyakorlati kérdéseknek tűnnek, holott ugyanakkor elméleti problémák is. Egyazon dolognak két oldaláról van szó — az elméletről és a gyakorlatról. Az ipar, a mezőgazdaság és a kultúra fejlődésében elért sikereinkkel konkrét tanulást adnak elméleti gondolkodásunk felsőbb-ségének, a szocialista társadalom alapját képező marx-lenini elmélet erejének és életképességének.

Ezt az elméletet a gyakorlatban alkalmazva, szocialista gazdaságunkat fejlesztve, s új utakat tárva fel a jövő felé, mi igazoljuk és továbbfejlesztjük a forradalmi elméletet, s szüntelenül gazdagítjuk azoknak a tapasztalataival, akiknek a száma már milliókra rug. (Hosszan tartó viharos taps.)

A szocialista építés minden egyes gyakorlati problémája ugyanakkor elméleti probléma is, amely közvetlen kapcsolatban van a marxizmus-leninizmus alkotó fejlesztésével. Az egyik nem választható el a másiktól.

Az elmélet gyakorlat nélkül olyan mint az a fa, amely nem hoz gyümölcsöt. Tudják, van úgy, hogy amikor a gyümölcsös virágba borul, az ember gyönyörködve nézi a virágzó fák, s azt várja, hogy a gyümölcsös öszszel bőségesen fizessen munkájáért. A virágzás ideje azonban letelik s az ember azt látja, hogy a virágok lehulltak, de a fa nem hoz gyümölcsöt. S ez nagyon elkeserítő, mert úgy érzi, hogy csalatkozott reményeiben és várakozásaiban. Amikor a gyümölcsös virágborult és mindenfelé bódító illat terjengett, már előre látta a gazdag termésnek. De a gyümölcsös nem termelt, s az ember munkája hasztalannak bizonyult; az általa megművelt gyümölcsös nem fizetett fáradságos munkájáért. Hasonlóképpen áll a helyzet a meddő teoretikusokkal is, akik kaserü családait okoznak az embereknek. (Derűtlenség a teremben.)

Az elmélet és a teoretikusok szövetségével citáztam beszédet és közkeletűen hallgattam, az emberek olykor esküszöbba esnek és kezdik himni hangzatos frázisait. Később azonban a gyakorlat meggyőzi őket, hogy a szép szavak mögött nincs semmi. (Ismét derűtlenség, taps.) A szép szavak hiábavaló fogadkozások maradnak, nincs semmilyen kapcsolat

Nicolae Ceaușescu elvtársnak,

az RMP KV Politbúroja tagjának beszéde

(Folytatás az első oldalról.)

A népi demokratikus országok szocialista építésében nagy szerepet játszanak a szocialista tábor országai között kialakult új típusú kapcsolatok, az együttműködés és a sokoldalú kölcsönös segítségnyújtás.

A szocialista országok közötti új típusú kapcsolatok keretében szakadatlanul fejlődik és egyre változatosabb formákat ölt a Román Népköztársaság és a Bolgár Népköztársaság testvéri együttműködése és kölcsönös segítségnyújtása. Mindkét ország hatalmas testvéri segítséget kap a szovjet néptől, amely lehetővé teszi a gazdaság gyorsult fejlődését.

A Kölcsönös Gazdasági Segélynyújtási Tanácsban részvevő országok kommunista és munkáspártjainak legutóbbi értekezletén hozott határozatok továbbfejlesztik azt az együttműködést és kölcsönös segítségnyújtást, amely a szocialista országok testvéri családban fűzi össze.

A román és bolgár népek a szabadságért, nemzeti függetlenségért és társadalmi haladásért vívott közös harca során kialakult barátságát még jobban megszilárdította közös célkitűzésük: a szocializmus építése és a béke megőrzése. Barátságunkat és testvéri együttműködésünket a két ország között létrejött egyezmény szentelheti. Párt- és kormányküldöttségeink kölcsönös látogatása Romániában, illetve Bulgáriában, a bennünket összefűző barátság erőteljes megnyilvánulásává vált, s a román és bolgár nép barátságának megerősítéséhez és együttműködésének továbbfejlesztéséhez vezettek. Ugyanakkor ezek a látogatások hozzájárultak a hatalmas szocialista tábor egységének megerősítéséhez, élén vezető erejével — a nagy Szovjetunióval.

A pártjaink és országaink között fennálló kapcsolatokat a proletárinternacionalizmus magas színe elvein építjük fel, amelyek az egész nemzetközi forradalmi munkásmozgalom megingathatatlan egysége alapszik. Ragyogó megerősítést nyert ez az egység a kommunista és munkáspártok képviselőinek 1957 novemberi moszkvai értekezletén elfogadott dokumentumokban. Az értekezlet nyilatkozataiban lefektették elveket olyan programot jelentenek, amelyek ma megszabják a munkássztyál összes marx-lenini pártjai tevékenységének irányát.

A nyilatkozat hangsúlyozza, hogy a jelenlegi körülmények között a re-

vizionizmus képviseli a legfőbb veszélyt a munkásmozgalomban, vagyis a burzsoá ideológia megnyilvánulásaként jelentkező jobboldali oportunizmus, amelynek az a célja, hogy gyengítse a forradalmi mozgalmat és segítséget nyújtson a törtenem által elkerülhetetlenül pusztulásra ítélt kapitalizmusnak.

A Román Munkáspárt, akárcsak a Bolgár Kommunista Párt és a szobanforgó nyilatkozat alábbi többi kommunista és munkáspárt, egyik legfőbb feladatának tekintik, hogy szilárdan megvédje a marx-lenini ideológia tisztaságát, teleplezze és erőteljesen leküzdjé a revizionizmust, s annak arra irányuló kísérleteit, hogy aláaknázza a kommunista és munkáspártok egységét és összeforrtaságát és megingassa a dolgozók bizalmát a szocializmus győzelmében.

A Jugoszláviai Kommunista Szövetségének programja teljes mértékben tükrözi a jelenkori revizionizmus antimarkista és antileninista fellegasait. A Román Munkáspárt és a többi testvéri kommunista és munkáspárt éppen ezért elítéli ezt a programot, amely károkat okoz a kommunista munkásmozgalomnak és valójában a szocializmus ellenségét, az imperialistákat szolgálja.

A Román Munkáspárt a jövőben is közreműködik a kommunista és munkáspártok egységének megerősítésében; e pártok élen a dicsőséges SzKP áll, mely a világon elsőként győzelemre vezette a proletáriátust a szocialista forradalomban, s amelynek történelmi tapasztalata immár az egész forradalmi munkásmozgalom közkinésévé, a társadalom forradalmi átalakításért vitt harsvígító fátylájává vált.

A kommunista és munkáspártok képviselőinek moszkvai értekezletén elfogadott Békékiáltvány a világéke megvédéséért folyó harc konkrét programjával vértette fel a hatalmas arányú jelenkori békemozgalmat és elsősorban elcsapatá a munkássztyál forradalmi pártjait. A békeesetelő és haladásra törekvő erők akcióegységének további megszilárdítása révén és szüntelenül erősítve a szocialista országok táborának — a népek békéje és szabadsága bástyájának — tántoríthatatlan egységét, meg lehet húsítani az imperialistáknak — s élükön az amerikai imperialistáknak — azt a kísérletet, hogy egy pusztító atomháború szakadéka bástyásk az emberiséget.

A Varsói Szerződés tagállamai Politikai Tanácskozó Bizottságának

értekezletén elfogadott legutóbbi határozatok és nyilatkozat meggyőzően bizonyítják, hogy a szocialista országok politikája a legműködésesebb kifejezésre jutítja az összes népek békétörekvéseit. Ezek a dokumentumok egyuttal kifejezésre jutatták az értekezleten részvevő országoknak azt az elhatározását is, hogy szüntelenül erősítik a szocialista tábor egységét, mert ez az egység minden tagállam szabadságának és nemzeti függetlenségének záloga és a világéke sikeres megvédésének legfőbb biztosítéka.

A Román Népköztársaság és a Bolgár Népköztársaság, akárcsak a többi szocialista ország, külpolitikájában az államok békés együttélésének lenini elvéhez igazodik, tekintet nélkül az egyes államok társadalmi rendjére. Küzdenek a nemzetközi feszültség enyhítéséért, az agresszív imperialista hatalmak és lükön az USA „erőpolitikája” ellen. Államaink különösen ügyelnek ki-vernii részüket a balkáni népek barátságának és együttműködésének erősítésébe, ami világvizonylatban le hozzájárulna a béke megerősítéséhez.

A Román Népköztársaság kormányának erre irányuló kezdeményezését a bolgár kormány és a bolgár nép, a többi szocialista állam, valamint a balkáni és más országok közvéleményének széles rétegei határozottan támogatják.

Kedves elvtársak!

Meg vagyunk győződve arról, hogy a Bolgár Kommunista Párt VII. kongresszusa új lendületet ad harczuknak, amelyet hazájukban a szocializmus teljes felépítéséért folytatnak.

Szívtünk mélyből teljes sikert kívánunk Önöknek és Bulgária minden dolgozójának ama nagyszerű feladatok megvalósításához, amelyet VII. kongresszusuk jelölt ki népgazdaságuknak, kultúrájuknak és a dolgozók jólétének fejlesztése terén, tovább győzelmeiket kívánunk Önöknek a békéért és a népek közti barátságért vívott harcban.

Eljen a Bolgár Kommunista Párt, a bolgár nép győzelmeinek kezdeményezője és szervezője!

Eljen a Román Népköztársaság és a Bolgár Népköztársaság barátsága és testvéri együttműködése!

Eljen és erősödjék a szocialista országok táborának egysége, élen a Szovjetunióval!

Eljen a népek közti béke!

latuk az élettel. S amikor az emberek meggyőződnek arról, hogy ezeknek a „teoretikusoknak” dagályos frázisai meddő szavirágok, üres szavak, hátat fordítanak nekik és „elméletieknek”. (Helyeslés, hosszas taps.)

A marx-lenini forradalmi elmélet minden legyőző hatalmas ereje éppen abból fakad, hogy az elmélet elválaszthatatlan kapcsolatban áll az élettel, a társadalmi fejlődés folyamatával és hogy ezt az elméletet az élet történelmileg igazolja. (Taps.)

Sőtben tapogatózás a gyakorlat sorsa, ha nem világítja meg élenjáró forradalmi elmélet. A marx-lenini elmélet megvilágítja a munkássztyál, a dolgozók számára a szocializmus és kommunizmus építésével kapcsolatos gyakorlati kérdések megoldásának útját. (Taps.) De az elmélet egymagában, gyakorlat nélkül holt, meddő dolog. V. I. Lenin igyonyolva azokat az embereket, akik elszakadtak az élettől és az elvont elmefuttatások kátyújába süllyedtek, ezeket mondotta: „Az a véleményünk, hogy a tömeges munkásmozgalom gyakorlata, nem kevésbé fontos, mint az elmélet, és hogy csakis ez a gyakorlat szolgálhat elveink komoly ellenőrzésül, „Szürke, ócsma, minden teória, s az élet aranyfája zöld”. (Lenin Művei, XX. kötet, 549—550 oldal, Szikra kiadás.) (Taps.)

Az emberi társadalom története során nem egyszer született olyan elméleti tételek, amelyek csalhatatlannak tűntek. Ezek az elméletek azonban nem magából az életből fakadtak, s a gyakorlat nem erősítette meg őket. Az ilyen elméleti tételek rövidesen feledésbe merültek, anélkül, hogy az emberiségnek valamilyen hasznát hozták volna.

A marx-lenini elmélet életereje abban áll, hogy miután a munkássztyál harca során jött létre, a gyakorlatlaltal megbonthatatlan kapcsolatban fejlődik s felelelt ad az emberiségnek a legégetőbb kérdésekre.

A marx-lenini elméleti tételek helyes voltát igazolja és bizonyítja a kommunista társadalom építéséért folyó harc gyakorlata. E tételek he-

lyességét bizonyítja pártunk és a szocialista országokbeli összes testvérpártok gazdag tapasztalata, bizonyítja a kapitalista országok kommunista pártjainak tapasztalata is, amely pártok a forradalmi elmélet alapján irányítják a munkássztyál, az összes dolgozó harcát a kapitalista rabság alóli felszabadulásért, a szocialista társadalom felépítéséért.

A kommunizmus nem egy elvont filozófiai fogalom. A kommunizmusnak jól meghatározott tartalma van, nevezetesen az, hogy fel kell szüntetni a kizsákmányoló osztályokat és az ember ember általi kizsákmányolását, hogy olyan szocializmus, amelyet a nemzetközli reakció végtelenül gyűlöli és egy másik, amely az imperialisták számára elfogadható, s amelyet az imperialisták segítenek és támogatnak. (Nevelés, taps.)

Mindenki tudja, hogy az imperialisták soha senkinek sem adnak pénzt „a szép szeméért”, anélkül, hogy valamilyen haszonra lenne kilátásuk. Az imperialisták csak tekintélyes profitot keresve válnak látkba iektetnek be tőket. (Elénkés a teremben.)

Ha tehát az imperialisták hajlandók ilyen „segítséget” nyújtani egy szocialista államnak, nyilvánvalóan nem azért teszik, hogy erősítsék azt az államot. Az Amerikai Egyesült Államok monopolista köréit egyáltalán nem lehet azzal gyanúsítani, hogy érdekeltek a szocializmus megerősítésében és a marx-lenini elmélet továbbfejlesztésében. (Nevelés a teremben, taps.) A szobanforgó ország képviselői azt állítják, hogy mi történik el a marxizmus-leninizmustól és az ő álláspontjuk helyes. Így elég különös helyzet áll elő: az imperialisták annak az országának a segítségével „fejleszténi” akarják a marxizmus-leninizmust. (Nevelés a teremben.) Azt hiszem, időznünk kell Bebel faláló szavait: ha ellenség dicsér, légy tisztában vele, hogy ostobaságot követél el. (Nevelés a teremben, hosszas taps.)

ami segítségükre van a kommunizmus elleni harcban.

Nem szeretnék senkit sem megsejtetni, de fel kell tennem azt a kérdést, amely az összes becsületesebb kommunista foglalkoztatja. Az imperialista vezérek, akik szeretnék eltörölni a föld színről a szocialista államokat és elfojtani a kommunista mozgalmat, miért finanszírozzák az egyik szocialista országot, miért nyújtanak neki előnyös hiteleket, miért adnak neki alaminzást? (Nevelés, taps.)

Senki sem fogja elhinni, hogy a világon kétféle szocializmus van: egy olyan szocializmus, amelyet a nemzetközli reakció végtelenül gyűlöli és egy másik, amely az imperialisták számára elfogadható, s amelyet az imperialisták segítenek és támogatnak. (Nevelés, taps.)

Mindenki tudja, hogy az imperialisták soha senkinek sem adnak pénzt „a szép szeméért”, anélkül, hogy valamilyen haszonra lenne kilátásuk. Az imperialisták csak tekintélyes profitot keresve válnak látkba iektetnek be tőket. (Elénkés a teremben.)

Ha tehát az imperialisták hajlandók ilyen „segítséget” nyújtani egy szocialista államnak, nyilvánvalóan nem azért teszik, hogy erősítsék azt az államot. Az Amerikai Egyesült Államok monopolista köréit egyáltalán nem lehet azzal gyanúsítani, hogy érdekeltek a szocializmus megerősítésében és a marx-lenini elmélet továbbfejlesztésében. (Nevelés a teremben, taps.) A szobanforgó ország képviselői azt állítják, hogy mi történik el a marxizmus-leninizmustól és az ő álláspontjuk helyes. Így elég különös helyzet áll elő: az imperialisták annak az országának a segítségével „fejleszténi” akarják a marxizmus-leninizmust. (Nevelés a teremben.) Azt hiszem, időznünk kell Bebel faláló szavait: ha ellenség dicsér, légy tisztában vele, hogy ostobaságot követél el. (Nevelés a teremben, hosszas taps.)

(Folytatás a 4-ik oldalon)

Csak Nagy-Britannia és az USA kormányától függ a nukleáris kísérletek beszüntetése

— N. Sz. Hruscsov válasza a londoni Waltemstow kerületi „Nukleáris leszerelésért küzdő mozgalom” szervezetének levelére —

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti: Moszkvában közbe tették N. Sz. Hruscsovnak, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökének választát a londoni Waltemstow kerületi „Nukleáris leszerelésért küzdő mozgalom” elnevezésű szervezet levelére.

A Bundestag küldöttsége ellátogat a Szovjetunióba

BONN. (Agerpres.)

A nyugatnémet lapok június 4-én, első oldalán, nagybetűs címmel közölték azt a hírt, hogy a Bundestag korlátozó tanácsa elhatározta: a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának meghívására nyugatnémet parlamenti küldöttség látogatja meg a Szovjetuniót. A látogatásra valószínűleg év novemberében kerül sor és az tíz napig fog tartani. A látogatás időpontját később határozzák meg.

A küldöttségben részt vesznek az összes parlamenti csoportok képviselői és a Keresztény Demokrata Szövetség és a Keresztény-Szocialista Párt hat képviselője, közöttük Gerstenmayer, a Bundestag elnöke (a küldöttség vezetője); a Német Szociáldemokrata Párt négy képviselője, közöttük Ollenhauer, a párt elnöke; továbbá a Szabad-Demokrata párt és a Német párt egy-egy képviselője.

N. Sz. Hruscsov válaszában emlékeztet arra, hogy a Szovjetunió év március 31-én egyoldalúan beszüntelte a kísérleteket valamennyi típusú nukleáris fegyverrel és hangsúlyozza: ez az intézkedés a szovjet nép ama törekvését tükrözi, hogy egyszer s mindenkorra megszüntesse az emberiségbe a pusztító atomháború veszélyét. Most már csak Nagy-Britannia és az USA kormányától függ, hogy az egész világon beszüntessék a nukleáris kísérleteket. Ezek a kormányok azzal, hogy figyelmen kívül hagyják a népek óhaját és folytatják a nukleáris fegyverkísérleteket, azt bizonyítják, hogy a jövőben is folytatni kívánják az atomfegyverkezési hajszát.

Az a körülmény, hogy Nagy-Britannia kormányának önhatalmúlag nagy kiterjedésű veszélyes övezet jelölt ki a Csendes óceánon tengeri és légi közlekedési útvonalakon — mutat rá N. Sz. Hruscsov — ellenében áll a nyílt tengerre vonatkozó nemzetközi jog elveivel és azok megsértését jelenti.

Az angol kormány a világ e részén lakó népek akaratát ellenére hajítja végre a nukleáris fegyverkísérleteket a térségben. Ezek a kísérletek veszélyeztetik a közeli szigetek lakosságának egészségét és életét, gátolják a szabad hajózást és halászatot és más államok jogainak megsértéséhez vezetnek.

A kísérletek megszüntetésének elengedezése utalva N. Sz. Hruscsov

a következőket hangoztatja: szükségképpen arra a megállapításra kell jutnunk, hogy azok az érvek, amelyek szerint a nukleáris fegyverkísérletek beszüntetése lehetetlen volna egy ellenőrzési rendszer nélkül, csupán azt mutatják, hogy a nyugati hatalmak nem hajlandók belemenni az emberiség veszélyeztető kísérletek megszüntetésébe. A szovjet kormány újabb kinyilatkoztatja: egyelőre a nukleáris fegyverekkel való kísérletek beszüntetésének nemzetközi ellenőrzésével s a nemzetközi ellenőrző állomások felállításával, úgy anint azt már 1957 júniusában javasolták. Véleményünk szerint — írta N. Sz. Hruscsov — nem lesz nehéz dolog meggyőzésre jutni az ellenőrzésre vonatkozó konkrét intézkedések tekintetében, mielőtt Anglia és az USA kormány követni fogják a Szovjetunió példáját és véget vetnek a nukleáris fegyverrel való újabb kísérleteknek.

Tekintettel arra, hogy a nyugati hatalmak szücskesnek tartják, hogy szakértők tanulmányozzák az atom- és hidrogénfegyverekkel való kísérletek megszüntetésével kapcsolatos egyezmény végrehajtása felett gyakorlódó ellenőrzési részleteket, a szovjet kormány kész ezt az utat is kipróbálni. Hajlandók vagyunk e célból szakértőinket kijelölni. Szeretnénk azonban, ha a műszaki szakértők az előzetesen megállapított legrövidebb időn belül befejeznék munkálataikat.

Az osztrák kancellár bírálja az USA külkereskedelmi politikáját

BECS. (Agerpres.)

Julius Raab osztrák kancellár, aki a múlt héten tért vissza amerikai utjáról, június 4-én sajtótájékoztatót tartott. Az értekezleten tett nyilatkozatában a kancellár bírálta az USA Kéttel szemben alkalmazott embargó-politikáját és azt, „szűklátókörűségnek” minősítette.

A kancellár kijelentette, hogy elsősorban Foster Dulles külügyminiszter felelős ezért a politikáért, amely népszerűtlenné tette az USA-t külföldön és nemrégiben megakadályozta Ausztriát abban, hogy acélipari felszerelést szállítson Csehszlovákiának.

A libanoni kormány az Egyesült Államok beavatkozását kéri

NEWYORK. (Agerpres.)

Charles Malik, Libanon külügyminisztere, aki jelenleg az Egyesült Államokban tartózkodik, nyugati lapjelentések szerint az Amerikai Egyesült Államok segítségét kéri a libanoni népi felkelés elfojtásához.

Malik külügyminiszter megbeszélést folytatott Allan Dullessel, az USA központi tájékoztató szolgálatának vezetőjével, aki előtt kijelentette: a libanoni helyzet megköveteli, hogy azonnali 1000–2000 amerikai tengerész gyalogsági katonát küldjenek Libanonba. Ellenkező esetben a jelenlegi kormány nem maradhat hatalmon, ez pedig óriási csapást mérne a nyugati hatalmak libanoni érdekeire.

A Dullessel folytatott megbeszélés során Ch. Malik feleltette azt is, hogy Samun elnök már a libanoni események kihozzanásakor Amerika bejött: nagykövétet keresett feltevé az USA kormányt, hogy nyújtson fegyveres támogatást a libanoni hatóságoknak. Az amerikai nagykövet akkor kijelentette, hogy előbb a világ közvéleményének meg kell győződnie

az Egyesült Arab Köztársaság beavatkozásáról a libanoni eseményekbe, hogy ürügyet lehessen találni az Egyesült Államok fegyveres beavatkozására.

A libanoni kormány — hangsúlyozza a nyugati hírgyűjtők — panaszt emelt a Biztonsági Tanácsnál az Egyesült Arab Köztársaság ellen, de ugyanakkor kénytelen volt beleegyezni abba, hogy ezt a kérdést elsősorban az Arab Liga keretében vitassák meg.

Libanonban heves harcok folynak a népi erők és a kormány csapatok között

KAIRO. (Agerpres.)

Amint a kairói rádió jelenti, az utóbbi napokban kiéleződött a harc a népi erők és a kormány csapatok között. Bejrutban a népi erők elfoglalták Asva, Mazra, Zidanah és más körületeket. Barrákákat emeltek, aláaknázták a körületekhez vezető utcákat, hogy megakadályozzák a páncélkocsik behatolását. A népi erők újabb offenzívára készülnek.

De Gaulle tábornok Algirban

ALGIR. (Agerpres.)

De Gaulle tábornok algiri látogatása során a városban rendezett népgyűlésen beszédet mondott, amelyben körvonalazta kormányának Algériával kapcsolatos politikáját. De Gaulle bejelentette: véleménye szerint Algériában a lakosságnak egyetlen kategóriája és pedig franciák ének. Azt is kijelentette, hogy három hónapon belül az algériai lakosság „egyenlő jogokkal” fog szavazni az anyaország lakosságával együtt.

Beszédében De Gaulle felkeszavakkal dicsegett a május 13-i államcsíny szervezőit.

SPORT

Kolozsvári Dinamo — UTA 7:1 (2:1)

Tegnap az aradi textilgyári labdarúgók A osztályú bajnoki mérkőzés keretében 7:1 arányú súlyos veresé-

get szenvedtek a Kolozsvári Dinamo csapatától.

A Bolgár Kommunista Párt VII. kongresszusának munkálatai

N. Sz. Hruscsov elvtárs beszéde

(Folytatás a 3-ik oldalról)

Miközben az imperialisták egyesült erővel hajtják végre támadásaikat a szocializmus, a munkásosztály ellen, egyes vezetők, akik a szocializmus harcainak nevezik magukat, gyengíteni próbálják a munkásosztály akaraterét, a kapitalizmus ellen vívott harcban, gyengíteni próbálják a munkásosztály élcsapatát — a kommunista és munkáspártokat, megkísérik elaltatni éberségüket és gyengíteni a szocialista országok egységét.

Ilyen „szövetségesekre” számítva, a burzsoázia agresszív köréi valóban táplálhatnak bizonyos reményeket és örvendhetnek, hogy siker koronázza a szocialista országok közül való alaknázására irányuló kísérleteiket. Elárulok azonban egy titkot: az imperialistáknak ezek a hű reményei is kudarcra vannak ítélve, a „vállalkozás” befejtéséig pedig semmivé válnak, mint mindannyiszor, amikor az imperialisták megkísérelték, hogy a kommunista és munkáspártok egységének gyengítésére alkossák számításukat. (Viharos, hosszas taps, felkiáltások: „Helyes!”)

A kongresszus küldöttei és meghívottai helyükről felállva hosszasan éltetik a Szovjetunió Kommunista Pártját). A kommunista pártok egy-egy őrkis csapatát, mint a szemétki revizionizmus és a dogmatizmus ellen. Mint ahogy természetes is, e harcban a fő tűz elsősorban az imperialista tábor ügynekei, a revizionisták ellen irányul.

Közismert a trójai falóról szóló régi legenda. Amikor az ellenség se rohammal se ostrommal nem tudta bevenni Tróját, fából készült lovat ajándékozott a trójaiaknak, amelybe elrejtette embereit. Ezek aztán az éjszaka leple alatt belülről kinyitolták az ostromló előtt a város kapuit.

A jelenkori revizionizmus hasonlít a trójai falóhoz (Helyesítés, taps). A revizionisták belülről próbálják bomlasztani a forradalmi pártokat, aláaknázni egységüket, széthúzást és zűrzavart próbálnak előidézni a marxista-leninista ideológiában. (Egy hang a tereméből: „Nem fog sikerülni nekik!” Taps).

...Elvtársak!

A kommunista és munkáspártok történelmi jelentőségű nyilatkozatukban egyöntetűen elítélték a revizionizmust és kijelentették, hogy a jelenlegi körülmények között ez a legnagyobb veszély a nemzetközi kommunista mozgalomban. A revizionizmus jobboldali oportunizmust jelent, amely a munkásosztály forradalmi energiáját megbénító burzsoázia ideológiájának megnyilvánulása; a revizionizmus a kapitalizmus fenntartása, vagy visszaállítás mellett kardoskodik. A nyilatkozat feltételezi helyesen hangsúlyozza, hogy „a revizionizmus belső forrása a burzsoázia befolyás létezése, külső forrása pedig az imperializmus nyomásával szembeni kapitális magatartás”.

Valamennyi ország kommunista pártjait helyeselték a szocialista országok testvérpártjainak tanácskozási, elfogadott nyilatkozatát s a nemzetközi kommunista mozgalom legfontosabb programdokumentumának ismerték el azt; a Nyilatkozat melyre a marx-leninista elemzést nyújt a társadalom fejlődésének alapvető törvényeiről a jelenlegi korszakban és rendkívül világosan megszabja a kommunista világmozgalom feladatait.

Az összes kommunista- és munkáspártok közül csak egyetlen párt — a Jugoszlávai Kommunista Szövetsége — nem értett egyet a Nyilatkozattal s ilyenformán szembe helyezkedett a világ valamennyi marx-leninista pártjával. A jugoszláv vezetőknek ez az álláspontja a JKSZ VII. kongresszusán, a Jugoszlávai Kommunista Szövetségének programtervezetében jutott a legvilágosabban kifejezésre.

Valamennyi kommunista- és munkáspárt egyöntetűen és határozottan elítélte a programtervezetnek a marxizmus-leninizmussal ellentétes revizionista tételeit, a jugoszláv vezetők hibás álláspontját.

Engedjék meg, küldött elvtársak, hogy ebben a tekintetben bizonyos szempontokat vessék fel a Szovjetunión Kommunista Pártja és a Jugoszlávai Kommunista Szövetség közötti kapcsolatokra vonatkozólag. Ugy hiszem, helyénvaló az Önök kongresszusán megemlíteni ezeket a szempontokat, mivel ezek nemcsak az SzKP és a JKSZ közti kapcsolatokra vonatkoznak, hanem ugyanakkor érintik az összes testvérpártok és a Jugoszlávai Kommunista Szövetség közti kapcsolatokat is.

Mint már említettem, a testvéri pártok nyilatkozatában kifejezésre jutott egyhangú nézetük, a marx-lenin elveken alapuló közös fellegasuk a jelenkor legfontosabb kérdéseiről. Marx, Engels, Lenin mindig elsőrendű jelentőséget tulajdonítottak a tudományos kommunizmus ideológiai elveit tisztázásáért vívott harcnak; hajlíthatatlank voltak minden olyan kísérlettel szemben, amely a forradalmi szellemet ki akarta küszöbölni a munkásosztály harci elméletéből. Arra tanítottak bennünket, hogy a tudományos kommunizmus elmélete a munkásosztály legfőbb ideológiai fegyvere a saját maga felszabadításáért és a társadalomnak a kommunista elvek alapján való átalakításáért vívott harcban. Arra tanítottak bennünket, hogy forradalmi elmélet nélkül nem létezik forradalmi mozgalom.

Valamennyien jól tudjuk, milyen hatalmas küzdelmet vívott V. I. Lenin a nemzetközi revizionizmus ellen, Bernstein, Kautsky és a velük egybevágó oportünizmus ellen, hogy megvédje az alkotó, forradalmi marxizmust. A munkásosztály marx-lenin pártjai ebben a megalkuvást nem ismerő ideológiai harcban fejlődtek, erősödtek és edződték meg s ma a nemzetközi munkásmozgalom erőteljes és lelkesítő szervező erejévé váltak.

A kommunista- és munkáspártok — tanítóink és vezetőink tanításaihoz híven — éberan őrzik a marx-lenin elvek tisztaságát s nagyon érzékenyen reagálnak ezen elvek bármilyen eltorzítására, vagy a tőlük való bármilyen eltérésre. A marx-lenin pártok határozottan és következetesen állást foglalnak azok ellen, akik gyengíteni próbálják a testvéri kommunista pártok egységét, alá akarják aknázni a világ munkásosztályának nemzetközi egységét, sőt akarják zúlcslenni forradalmi harcukat.

A forradalmi mozgalomra nézve rendkívül veszélyesek azok, akik azt mondják magukról, hogy marxisták lennének, valójában azonban — akaratuk ellenére — az osztályellenesség ügynökségének szerepét töltik be a munkásmozgalomban. A kommunista- és munkáspártok éppen ezért rendkívül nagy figyelmet fordítanak az elméleti kérdésekre és nem ismernek megalkuvást a marxizmus-leninizmus revizionjára irányuló személe kísérlettel szemben. (Taps).

A pártjaink és a Jugoszlávai Kommunista Szövetsége közti viszonyok megvan a maga története. Most indokolt megemlíteni e történet egyes fontosabb mozzanatait.

Mint tudják, 1948-ig Jugoszlávia és a Szovjetunió jóviszonyban volt egymással; ez a jóviszony a második világháborúban, a fasiszta hódítók elleni közös harcban, valamint a háboru utáni első évek során alakult ki. 1947 szeptemberében, amikor az imperialista reakció erősen támadni kezdte a szocialista országokat, a Szovjetunió, az európai népi demokratikus országok kommunista pártjai és egyes európai kapitalista országbeli kommunista pártok megszervezték a kommunista- és munkáspártok Tájékoztató Irodáját (az „Informburo-t”). A Tájékoztató Iroda munkaszerveinek székhelye a kezdeti időszakban Belgrádban volt.

Visszapillantva a múltra, meg kell állapítanunk, hogy a Tájékoztató Irodának egy bizonyos időszakban pozitív szerepe volt a marx-lenin forradalmi mozgalom történetében, a kommunista- és munkáspártok erőinek a proletárinternacionalizmus elve alapján való egyesítésében, a tartós békéért, demokráciáért és szocializmusért vívott harcban. (Hosszas taps).

A Jugoszlávai Kommunista Párt az SzKP-val és számos más testvérpárttal együtt egyike volt a Tájékoztató Iroda megszervezőinek és a kezdeti időszakban tevékenyen részt vett ennek munkájában. Ez volt a helyzet 1948-ig. Ezután rosszabbodás állt be a Jugoszláv Kommunista Párt és a többi testvérpárt viszonyában.

1948-ban a Tájékoztató Iroda határozatot fogadott el a „Jugoszláv Kommunista Párt helyzetéről” s ebben helyes bírálatnak vetette alá a Jugoszláv Kommunista Párt tevékenységét számos elvi kérdésben. Ez a határozat nagy vonalakban helyes volt és megfelelt a forradalmi mozgalom érdekeinek. Később, 1949 és 1953 között, amikor a harc folyamán hibák történtek a közös ügyünkre nézve ártalmas csökevények jelentek meg, konfliktus keletkezett a Jugoszláv Kommunista Párt és a többi testvérpárt között.

A Szovjetunió Kommunista Pártja — az országainkkal és népeinkkel, valamint a nemzetközi kommunista mozgalommal szemben reálhá-

ruló teljes felelősség tudatában — kezdeményező lépést tett e konfliktus kapcsolatokat normalizálására, valamint annak érdekében, hogy az SzKP és a JKP közti marx-lenin alapon felépülő kapcsolat és együttműködés hozzon létre. E célból a Szovjetunió és Jugoszlávia képviselői a mi kezdeményezésünk alapján 1955 májusában — júniusában tárgyalásokat folytattak, amelyek a belgrádi nyilatkozat aláírásával véződtek. Rendkívül fontos megemlíteni, hogy a belgrádi tárgyalások idején Tito elvtárs úgy vélekedett, hogy a multat nem szabad bolygatni s kapcsolatunkat új alapon kell kezdeni. Mi örömmel fogadtuk ezt a kijelentést és a magunk részéről mindent megtettünk a baráti kapcsolat megerősítése érdekében. Ugyanakkor tisztában voltunk azzal, hogy számos fontos kérdésben továbbra is ideológiai nézeteltérések állnak fenn pártjaink között. Mi nagy önuralomról és türelméről tettünk tanúságot, hogy elvi alapon, a marxizmus-leninizmus alapján egységes nézetet alakítsunk ki.

Az élet azonban megmutatta, hogy a mult túlságosan súlyos teherként nehezedik a jugoszláv vezetők vállára; a jugoszláv vezetők nem bizonyultak képesnek arra, hogy feladják hibás álláspontjukat és szilárdan a marxizmus-leninizmus álláspontjára helyezkedjenek. A jugoszláv vezetők a kapcsolatokat normalizálása után tovább is tettek szövetséges nyilatkozatokat, támadásokra ragadtatták magukat a szocialista tábor és a testvéri kommunista pártok ellen. A jugoszláv vezetők a magyarországi események idején a nyilvánosság előtt olyan nyilatkozatokat tettek és olyan akciókat indítottak, amelyekkel rendkívül nagy kárt okoztak a szocializmus ügyének.

A magyarországi ellenforradalmi zendülés idején a budapesti jugoszláv nagykövetség valójában a magyarországi népi demokratikus rendszer elleni harca két elemek közötti váltás menedékéül szolgált a Nagy-Losonci kapitulációs áruló csoport számára.

Emlékezzünk csak vissza Tito elvtárs példátlan polai beszédére, amelynek során védelmébe vette a magyarországi zendülést s a Szovjetunió által a magyar népek nyújtott testvéri segítségét „szovjet beavatkozásnak” minősítette. Tito elvtársnak ez a beszéde egyenesen arra buzdította a többi szocialista ország bizonyos erőit, hogy kövessék az úgynevezett „jugoszláv-vonalat”.

Jól tudjuk, elvtársak, hogy milyen ez a vonal. Aki akarja, ám kövesse ezt a vonalat. Azok a pártok azonban, amelyek valóban a marxizmus-leninizmus talaján állnak, nem fogják követni. (Taps.) Szocialista országaink, amelyek a marxizmus-leninizmus irányítójához igazodnak, határozott lépésekkel a kommunizmus felé haladnak. (Hosszas taps.)

Figyelembe véve a jugoszláv vezetők álláspontját, kénytelenek voltunk nyíltan megbírálni felfogásaikat és akcióikat. Álláspontunkat az összes kommunista- és munkáspártok teljes mértékben támogatták. Következésképpen nem a marxizmus-leninizmus elvi álláspontját követő testvérpártok; hanem a jugoszláv vezetők voltak azok, akik a szocialista országok és a testvérpártok ellen irányuló egységéből akciókkal Jugoszláviát és a JKSZ-t elszigetelték a szocialista országoktól és a nemzetközi kommunista mozgalomtól.

Utóbb a jugoszláv vezetők kezdeményezésére került sor 1957 augusztusában Bukarestben a Szovjetunió és Jugoszlávia küldöttségeinek ismert találkozására. Ezen a találkón mi nyíltan kifejtettük véleményünket a jugoszláv vezetők előtt a Jugoszlávai Kommunista Szövetségének mind a magyar kérdésben, mind más kérdésekben folytatott politikájáról. A tárgyalások eredményeként egyetértésre jutottunk a jelenlegi nemzetközi helyzet fő kérdéseiben, noha kölcsönösen láttuk, hogy az ideológiai kérdésekben bizonyos véleménykülönbségek léteznek közöttünk.

A bukaresti találkozó idején reméltük, hogy megtaláljuk a közös hangot és egyeztetjük a jövőbeli baráti együttműködés útját. Ugyanakkor nyíltan kijelentettük a jugoszláv vezetőknek: ha ezután is megengedik maguknak, hogy támadják a szocialista tábor országait és a testvérpártokat, nem fogunk válasz nélkül hagyni semmi illyenszerű megnyilatkozást. Felelősségem teljes tudatában jelentem ki ezt a testvéri Bolgár Kommunista Párt előtt, amelyet nagyra becslünk bátorságáért és hűségéért a marxizmus-leninizmus magas eszméjé iránt. (Hosszas, viharos taps.)

(Folytatása lapunk következő számában.)